

ben rejlő gátlások kötötték le benne a színésznőt. Mintegy tíz év óta és még inkább a legutóbbi években, fokról-fokra, kinyílt színjátszó tehetsége, eldobta az »operai stílus« poros hagyományait, poseit. Játéka leszűrődött, egyszerű lett és bensőséges, elmélyedő a szerep stílusában és lélektani rajzában. Ma már fölényesen győzi a legnagyobb játék-igényeket is, sőt előadásának fölényessége és könnyűsége egyik legelőkelőbb tulajdonsága művészetének, ebben olvad össze énekművészete és játéka; hangja olyan könnyűséggel csendül meg, mint a nagy Gemma Bellinioni-é és ezt a magátólértődő természetességet ma már játéka is harmónikusan festi alá. Csupa harmónia és nobilitás ez a nagy, operaszínpadi jelenség, mely ma is tehetségének, képességeinek teljes fényében ragyog. Minden új szerepe ünnepe a magyar operának, régi szerepei operákat tartanak műsoron. A legnagyobb énekesnők egyike, ma is a legelevenebb jelené.

Nyilván ez a valódi oka annak is, hogy amikor — 1930. december 9-én — operaházi tagságával 25 éves jubileumát ünnepelték, az ország nem egy elkönyvelt nagyságot honorált, nem »kegyelettel adózott« egy nagy művészi multnak, hanem azzal a lelkeséggel és forrósággal hódolt előtte, amely csak a legelevenebb, leggyújtóbb, pályájuk zenitjén levő művészeknek jut ki. Elárasztották a hódolat és a szeretet minden jelével, ünneplő levelek tömegét kapta ismeretlenektől, az igazi közönségtől és a jubiláris Lakmé-előadás a spontán kirobbanó ünneplések végtelen sorozata volt. Az összes lapok hasábos cikkeiben mint a legnagyobb magyar énekművésznőt méltatták.

Szobrárt az Operaház csarnokában helyezték el, a kormány és az ország első testületeinek képviselői hódoltak előtte. A kormányzó a kultúra nagyjainak kitüntetésére alapított Corvin-koszorúval tüntette ki, »a magyar művészet terén és a magyar nemzeti művelődés föllendítése körül szerzett kiváló érdemei elismeréséül.«

(Dr. Bárdos Artur.)

Sándor Jenő dr. (farcádi), zeneszerző, belügyminiszeri titkár, sz. 1891. június 30-án, Székelykeresztúron (Udvarhely m.), Gimnáziumi tanulmányait a nagyenyedi Bethlen Gábor református kollégiumban

végezte, majd a kolozsvári Ferenc József tudományegyetem jogi fakultásán doktori oklevelet szerzett.

Számos közismert nóta szerzője, melyek közül nagy népszerűsége tettek szert: a »Halvány sárga rózsát«, »Szerelmes vagyok én szépasszony magába«, »Csak egy szál virágot« stb. című dalok.

Több egy- és kétfelvonásos gyermekoperettje került színre Budapesten, a Teréz-körúti Színpadon és több mint száz önálló hegedű-koncertet adott a fővárosban. 1930. márc. 1-én színre került Budapesten a Városi Színházban a »Halványsárga rózsá« c. 3 felvonásos nagyszerű operettje. Szövegét írta: Szenes Andor.

Sándor Jenő, ügyelő, sz. 1891-ben, Budapesten. Színész lett 1909-ben. Előbb vidéken működött, majd 1922-től a Magyar Színház szerződtette. 1931-ben a Vig-színháznál működik.

Sándor József, (szentléleki) a kolozsvári színház titkára, sz. 1824-ben, Kolozsvárott, megh. 1889. márc. 12-én, u. o. Tanulmányait szülővárosában, a r. k. liceumban és a marosvásárhelyi főiskolában végezte. 1845-től kezdett irodalommal foglalkozni. 1867-ben az »Unio« szerkesztője lett. Színházi hivatalát 1865-ben foglalta el. A színház felvirágoztatása körül sokat fáradozott. Mikor a színház nyugdíjintézete megalakult, őt választották meg elnöknek.

Sándor József, színész, később az Artista Egyesület elnöke, sz. 1879. jún. 15-én, Bácsföldváron, ahol atyja aljegyző volt. 6 esztendő korában egy kis komédiástársulat vetődött Földvárra, kik, hogy bevételeiket gyarapítsák, a falu előkelőségeinek gyermekeivel előadást rendeztek, egy kis darabban S. is kapott főszerepet, Hagyma Pétert. Énekelt is benne és olyan sikere volt, hogy elhatározta: színész lesz. 24 éves korában valóra vált álma és beiratkozott a Színművészeti Akadémiára, ahonnan az előkészítő után azonban elbocsátották, miután tehetségtelennek mondták. Ekkor a Thália-társulathoz kapott meghívást, ahol dr. Hevesi Sándor felismerve benne a szunnyadó tehetséget: elsőrangú szerepekhez juttatta, úgy a drá-